

nedsatte. Saa vidt jeg bekjendt, er der fra Stjernaa-Kommissionen for et Par Aar siden afgivet Betænkning; men derpaa er det Hele forjumpt, saaledes at det slet Intet er kommet ud af det. Jeg tror nu ikke, at det er nogen heldig Naade at anvende Statens Midler paa: til Forhøjning, saa maa man hellere lade være at røre ved Sagerne. Jeg tror nu heller ikke, at det er Ministerens Mening. Videt end, at der nu snart skal tages fat, saa at der kan ske noget Alvorligt, for at gjøre det muligt, at denne store Del af Jyllands Beskyt kan blive frugtbringende for Beboerne; men dersom det er Alvor, vil det koste mange Penge, intet Menneske kan luste Dinene for, at det vil koste store Summer, og det kunne vi ikke skøde os fra; vi have givet denne Del af Landet et Slags Løfte efter den Naade, hvorpaa Sagen er tagen af Regjering og Rigsdag; det maa ogsaa tages med i Betragtning. — Jeg kan ogsaa nævne andre Ting, der ville komme til at koste Meget, det er den Understøttelse, som Landbruget vil kræve, det vil kræve mere og mere direkte Statshjælp; ikke blot til Præmier, men ogsaa til Foranstaltninger, hvorigjennem Landbruget, særlig det mindre Landbrug, kan fremmes. Det er jo bekjendt, at der fra det sidste Delegeretmøde for nylig er skete stærke Diskussioner om Forhøielse af Præmierne til Husmænd, hvad der vist er fuldkommen berettiget, og navnlig er der fremført Diskussion om at gaa over fra det rene, pure Præmiesystem til Driftsunderstøttelser, nemlig gennem saa forhøiede Præmier, at det ikke blot blev Gælsbelønninger, men en virkelig Hjælp for disse mindre Husmænd til at give deres Drift en tidsvarende Retning. Jeg skal her kortelig nævne et Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed, som ganske vist dreier sig om en mindre Sum, jeg vilde nemlig anfse det for ønskeligt, at de Rejsunderstøttelser til Husmænd, der bleve vedtagne i Sjor, kunde forhøies. Jeg nævner det nærmest, fordi Sagen vistnok bør ordnes paa en anden Naade, end den blev ordnet i Sommer; jeg tror, at der har været en temmelig stor Konfusion med disse Reiser, og at der vistnok fra alle Sider har været en vis Utilfredshed med den Naade, hvorpaa Summerne have været fordelt. Det kan man ikke bebrejde Ministeren, jeg omtaler det heller ikke af den Grund, det var i Sjor et Forsøg, hvor Ministeren stillede sig meget velvillig lige overfor Finansudvalget, og jeg omtaler det altsaa kun i denne Sammenhæng, fordi jeg mener, at dette Forhold vistnok maa ordnes paa en noget anden Naade.

— Endelig er der endnu en Ting, der vil komme til at koste Staten betydelige Summer, hvis vi ville udvikle de økonomiske Hjælpemidler, som de bør udvikles her i Landet, og det er navnlig Fiskerihavnens Anlæg paa Vestkysten. Det er utvivlsomt, at vort Fiskeri i Birkeligheden er en stor Rigdomskilde, som hidtil kun er benyttet i en meget indskrænket Grad, fordi Befolkningen dels mangler Kundskab, dels Kapitaler og Redskaber, men navnlig Havne. Det er en Ting, der har spillet den allerstørste Rolle, der er ganske vist gjort Noget i de senere Aar, men meget Lidt, og hele Vestkysten er fuldstændig blottet for Fiskerihavne, saa at det ofte er umuligt for Fiskerne at komme tilbage og i Land. Spørgsmaalet om en Fiskerihavn ved Stagen skal jeg kun nævne, da det allerede har været omtalt i Sjor; men jeg tror ikke, at man i Længden vil kunne nøies med Sernbanen, som Eksporten har udviklet sig med Hensyn til Fiskeriet, det vil vist blive nødvendigt at tage Spørgsmaalet om et Havneanlæg under Overvejelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det nu, da jeg saa maa give en hel Del Oplysninger om, hvorledes Stagens Fiskerierport er. Jeg skal derfor ikke vilde tiden dermed nu, men kun antyde, at der er en hel Række af Opgaver, der ville sluges Millioner af Statskassen, og alle disse Opgaver kunne kun tilfredsstilles derigjennem, at man griber til Statens Reservefond og Kassebeholdning. Dersom vi nu havde en uendelig Reservefond og Kassebeholdning, kunde man være rolig. Man kunde sige: Budgettet viser ganske vist i Aar 4 Millioners Underbalance til Militærudgifter, men hvad gjør det, vi have Penge nok i Reservefonden og Kassebeholdningen til at løse baade de økonomiske og de militære Opgaver. Men vil man se, hvad Regjeringen forlanger til Militæropgaver, og se paa hvor stor Reservefonden og Kassebeholdningen er, vil man meget hurtigt komme til det Resultat, at det er ganske umuligt at løse begge Dele. Til militære Foranstaltninger i de nærmeste Aar foreslaas allerede nu et Beløb af 29½ Million Kr., og det er endda ikke nær det Beløb, man vil kunne vente fra Regjeringens Side, der er slet ikke taget Hensyn til Prisstigninger, til de Forbedringer og Forandringer, der altid ske i vore militære Foranstaltninger her hjemme, som stedse i Løbet af et Par Aar vise sig fuldstændig ubrugelige, fordi de for længe siden ere overfløede, næsten inden de blive paabegyndte. Alt det er der ikke taget Hensyn til, det er ja saa billigt som muligt; jeg er vis paa, at naar Regjeringen kommer med sine For-